

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14066/2022
23.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Новосадска топлана“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Биљана Пантић Пиља, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Прошић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 103/21 од 01.02.2022. године у седници одржаној 23.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 103/21 од 01.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 103/21 од 01.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 860/20 од 29.12.2020. године, ставом првим изреке, остављено је у целости на снази решење о извршењу јавног извршитеља Зорана Јовића И.Ивк. ../20 од 16.07.2020. године. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 47.252,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом у Вишег суда у Суботици Гж 103/21 од 01.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосновне жалбе тужиоца и туженог и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Испитујући испуњеност услова за примену института изузетне дозвољености ревизије, Врховни суд је у виду имао садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, као и садржину ревизије, па је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1 ЗПП.

Правноснажном пресудом је одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља од 16.07.2020. године којим је обавезан тужени на исплату износа од 99.264,22 динара по основу обрачуна дуга на име испоручене топлотне енергије за пословни простор, по уговору о испоруци топлотне енергије закљученим између правног претходника туженог и тужиоца, применом члана 262 ЗОО. Врховни суд налази да у овој правној ствари не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, јер су нижестепени судови одлуку о основаности тужбеног захтева донели уз примену одредаба материјалног права које не одступа од примене права у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Наводи ревизије који се односе на утврђено чињенично стање, не могу се узети у разматрање, јер то нису разлози ни за редовну ревизију, према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, због чега је на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 24.09.2020. године, вредност предмета спора је 99.264,22 динара, која очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром на то да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић